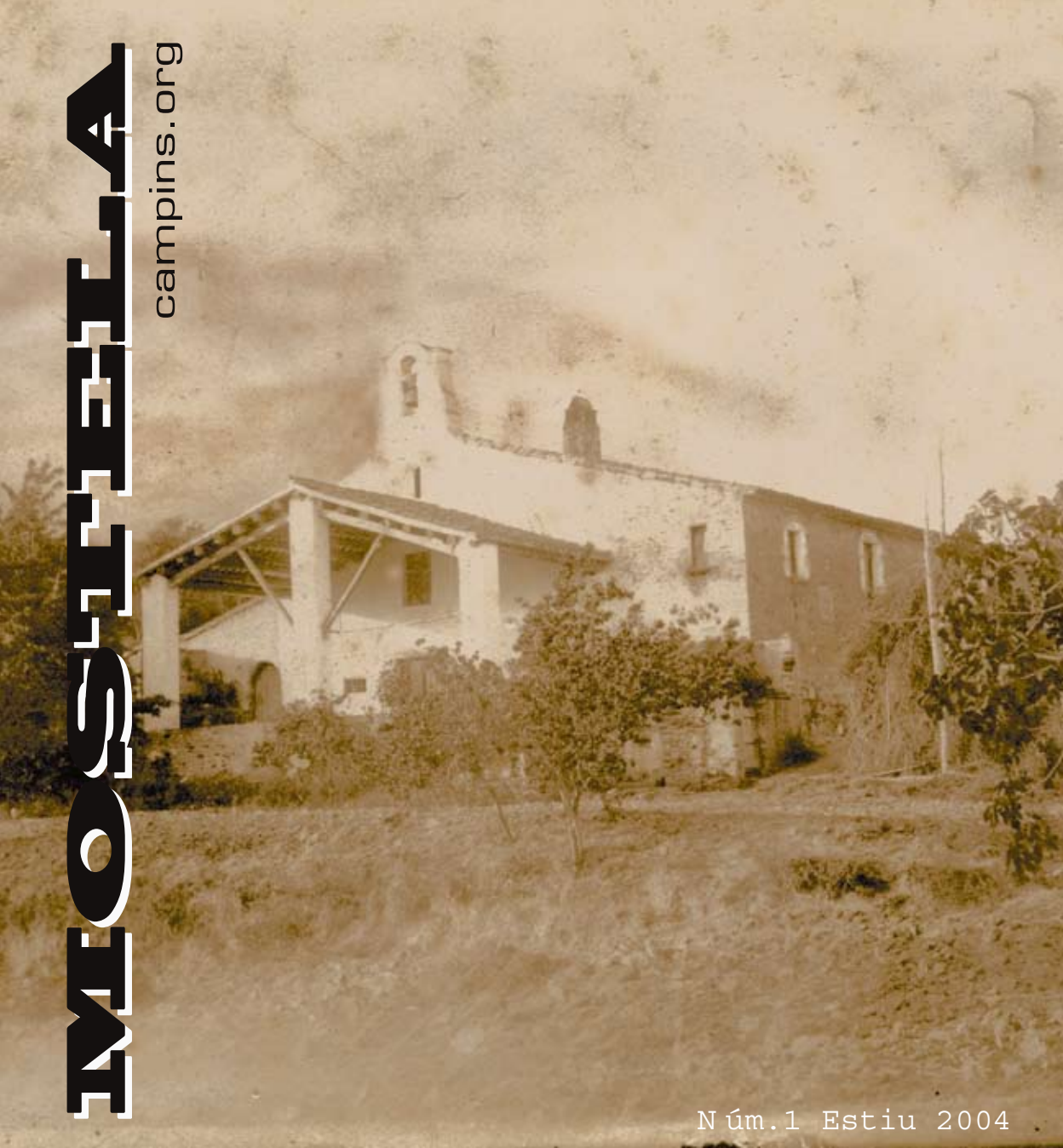

LA MOSTELA

campins.org

Núm.1 Estiu 2004

LA REVISTA DE CAMPINS

LA

CONTINGUTS

EDITORIAL	C. PUCHE
REPTES PER UN FUTUR IMMEDIAT	C. PUCHE
ÀLBUM	J.Mª TOHÀ
UN SOMNI	MOSSEN ALBERT
L'AJUNTAMENT INFORMA	AJUNTAMENT DE CAMPINS
L'ESCOLA	EL MESTRE
ST. GUILLEM 2004	LA MOSTELA
LLIBRETA DE CAMP	J.LLOVERA-C.PUCHE
VEUS DE CAMPINS	CARME PUCHE
LES HORES PERDUDES	F. MONTASELL
TEMPS ERA TEMPS	M.A. RUIZ
PASSEJADES	J.LÓPEZ
LÀMINA	J.Mª TOHÀ

LA MOSTELA

no comparteix necessàriament les
opinions expressades en les
col·laboracions signades pels seus
autors.

PORTADA:

Capella de St. Guillem 1911

Foto cedida per Josep Mª Tohà - Can Pitarra

LA MOSTELA

La revista de Campins. Núm. 1. Estiu 2004.

COORDINACIÓ: Carles Puche. COL·LABORADORS:

J.Mª Tohà, Mossen Albert, Ajuntament de Campins, el
Mestre, J.Llovera, Carme Puche, F. Montasell, M.A. Ruiz,
J.López. CORRECCIÓ LINGÜÍSTICA: Carme Giralt. MAQUE-
TACIÓ: Estudi Puche S.L. IMPRESIÓ: Gráficas Sierra S.L.
DIPÒSIT LEGAL: 000000000000. Per qualsevol consulta
adreceu-vos a Carles Puche, tel. 938475270. Correu Elec-
trònic: carles@estudipuche.com

S

i el naixement d'una revista és ja de per sí mateix una bona notícia, en el cas de La Mostela, te el valor afegit de correspondre no només al naixement d'una nova publicació, sinó també a la creació d'un espai comú, que en forma de revista permeti que tot un municipi pugui debatre els temes d'interès general i, al mateix temps, conèixer el patrimoni municipal, ja sigui històric, monumental o mediambiental.

La Mostela neix amb la pretensió de ser el vehicle de comunicació de totes aquelles persones que vivim a Campins i també dels qui, no tenint la sort de viure aquí, es senten lligats d'una manera o altra al nostre municipi.

En La Mostela hi té cabuda tothom i s'hi pot tractar qualsevol tema. Només hi ha una condició: no traspassar la línia que divideix la llibertat d'expressió del llibertinatge. Cada número de La Mostela serà el resultat de les col·laboracions que s'hi publiquin, que al seu torn, seran responsabilitat dels autors que les signin. El coordinador de la revista només es farà responsable dels articles sense signar o signats com a Mostela.

La Mostela no és res més que un espai d'expressió que s'ha volgut concretar en un format de revista i per tant no és propietat de ningú i al mateix temps tots en podem ser usuaris.

L'Ajuntament hi té un espai, i no per això és una revista municipal; l'escola hi publicarà treballs i això tampoc la fa butlletí escolar; s'hi escriurà poesia i contes, i no per això és una revista de lletres; s'hi publicaran dibuixos, pintures i fotografies de qualitat sense ser una revista d'art; s'hi descriuran excursions i llocs d'interès per passejar i no se la pot titllar de guia turística, també hi podreu trobar acudits i no és pas un TBO. No obstant això, La Mostela serà al mateix temps, revista municipal, butlletí escolar, revista d'art, guia turística, TBO i tantes altres coses com cadascú de vosaltres vulgui imaginar.

En aquesta primera etapa, tenim la intenció de que cada estació en surti un número, per tant, seran quatre per any, però això, com la mateixa pervivència de la revista, dependrà de les ganes que tots tinguem de mantenir-la viva, ja que La Mostela es nodreix i es nodrirà de les col·laboracions desinteressades dels veïns.

La Mostela també té una versió amb format digital que es pot consultar a campins.org. En aquest format podreu participar en debats i tertulies sobre cada article.

Els que hem fet aquest número, esperem que us agradi i que poc a poc La Mostela pugui esdevenir companyia agradable per les vostres hores d'oci.

Carles Puche

El Serrat, un dels paratges que ja tenen aprovat un pla d'ordenació territorial.

En el transcurs d'aquesta candidatura l'Ajuntament té l'oportunitat i al mateix temps la responsabilitat de configurar el futur del nostre municipi.

De les decisions que es prenguin en els propers anys dependrà en gran mesura que Campins segueixi éssent una vila tranquil·la o es converteixi en un circuit intransitable.

Dependrà, sobretot de l'actual Ajuntament, que puguem disposar d'una vila amb caràcter propi o ens convertim en territori abonat per fer-hi experiments arquitectònics de barriada perifèrica.

Les fotografies que acompanyen aquestes línies corresponen a alguns dels llocs que poden canviar de manera substancial el paisatge del nostre municipi.

Aquest Ajuntament, decidirà en gran part, si els nostres fills podran quedar-se a viure a Campins o es veuran forçats a anar a altres llocs on hi trobin condicions més favorables.

És el repte que ara té l'Ajuntament. No és temps de dubtar, és hora de decidir amb imaginació i valentia.

**Can Bruguera
1907**

Església 1908

**Campins gener
1909**

Campins 1-1-1909

Un bon dia, pels voltants de la festa de Sant Guillem, després de dinar, em vaig adormir sota el pi de la rectoria. Deixeu-me que us conti el meu somni:

Dos homes a cavall, vestits de manera molt estranya, estaven parats i parlaven una llengua estranya, vaig parar atenció i prompte vaig descobrir que parlaven en llatí, al seu voltant hi havia unes lloses de pedra, i vaig escoltar que deien: "Princep Lluís, mireu, mireu això, són enterraments força antics, això vol dir que aquest lloc fa temps que era habitat. Teniu raó comte Wuillem, probablement els àrabs han fet una ràrcia i han mort aquests homes i fins i tot n'hauran agafat d'esclaus."

Van seguir baixant, i al poc arribaren a un lloc pla amb una vista meravellosa. Prompte vaig reconèixer aquell paisatge. Es tractava de la vista que es pot admirar des de l'ermita de Sant Guillem, però l'ermita no hi era ni cap de les cases edificades que avui s'hi poden veure.

Sí, vaig reconèixer les explanades de Sant Guillem, em vaig adonar que el lloc dels enterraments no era altre que el turó de Can Guilla 1.

El meu somni continua i, observant el comportament dels dos personatges hem vaig adonar que el més gran tractava amb molta deferència al jove i li donava el títol de Princep Lluís i que l'altre li deia Comte Wuillem mentre parlaven de com lograr una línia fronterera per deturar els àrabs que ocupaven Barcelona, assenyalant com a un bon lloc el riu que passa per sota les muntanyes que separen el Pergegàs de Palau, i em va semblar que deien quelcom com de Tordaria. Al moment va aparèixer una gran munió de cavallers, com si fos un exèrcit, i la visió tot seguit desaparegué.

Com un llampec, vaig veure aquell estrany exèrcit però ara molt més nombrós assetjant les muralles de Barcelona i al seu cap, comandant els soldats, aquell que havien anomenat com a compte Wuillem. Un dels guerrers es tombà i com si es dirigís a mi, vaig sentir que deia: “anno octogentesimo primo” (any 801, en que el fill de Carlemany Lluís el Piatós sota el comandament del compte palatí Guillem van reconquerir Barcelona).

I el meu somni continuà; aquest cop veié en un monestir benedictí un monjo estirat a terra mentre la comunitat cantava la lletania dels sants. En una gran trona un home vell que cenyia una corono de ferro presidia la cerimònia voltat d’homes més joves entre els que vaig reconèixer a aquell que en el somni apareixia com a príncep Lluís. Prompte vaig intuir que la cerimònia es tractava del nomenament com a monjo de qui amb el temps es convertiria amb Sant Guillem, i l’avi venerable que presidia la celebració cenyint la corona de ferro, no era ningú altre que Carlemany.

L’escena principesca es va disoldre en un no rés i tot seguit vaig veure el monjo que estava estirat al terra fent pa per tota la comunitat. Era el forner del monestir. De sobte, el monestir ja no era el mateix, els monjos eren uns altres, però el que feia el pa era el mateix. Vaig sentir que dos monjos joves deien: “el nostre forner és un Sant, amb les seves rendes ha fundat aquest monestir, però ell no vol que es digui i prefereix seguir fent de forner de la comunitat”.

Sabeu que en els somnis el temps és irreal, per aquesta raó, al moment, ja vaig veure un gran enterro. L’Abad del monestir, en la seva homilia estava dient: “ens ha deixat Guillem, però no podem dir fra Guillem sinó Sant Guillem”, tot seguit es veia com tota una corrua de gent resaven en la seva tomba mentre deien: “a mi Sant Guillem m’ha curat, a mi em va salvar la vida, a mi...”

El somni continua, però aquest cop no vaig reconèixer a cap dels que havien en aquella sala d’un castell; però sí que vaig entendre la seva conversa, ja que seguien parlant en llatí, vaig escoltar la següent conversa: El que portava la corona al cap va dir: “escrivà, agafeu un pergami i escriviu, vull fer una donació a unes terres que el meu pare havia lluitat amb el compte Wuillem que ara és venerat com a Sant. És un deute que tinc amb tots dos. Aquest lloc es troba en Hispània, en un lloc anomenat Monte Signum i farem la donació al bisbe de Barcelona Frodoí del lloc conegut com Campus Parvus.²

I em vaig despertar, molt suat de tant que va tenir que treballar el meu cap per traduir aquell enrevessat llatí que els personatges del meu somni parlaven. Tingueu en compte que això que us he explicat només ha estat un somni, i ja se sap, els somnis, somnis són.

1 En Joan Lòpez en el seu llibre “Campins”, descobreix que en 1852 aquest turó era conegut com a Puig d’Arques i que aquest nom fa referència a sarcòfags i assenyalava antics enterraments.

2 Aquestes són les terres que amb el temps han configurat el terme municipal de Campin

L'Ajuntament de Campins, un col·laborador més de la revista La Mustela, us informarà a cada edició de tot allò que ha passat el trimestre anterior i el que preveiem que passi el proper trimestre, dintre del àmbit municipal. Tot i això, heu de saber que podeu ampliar l'informació que en aquestes pàgines us podem apuntar, adreçant-vos a l'Ajuntament. No ho dubteu. Desitgem que aquesta revista sigui un bon pont de diàleg entre tots.

Al llarg d'aquest any 2004, el Ple de l'Ajuntament de Campins s'ha reunit en sessió ordinària els dies 26 de gener i 29 de març, i en sessió extraordinària els dies 16 de febrer i 17 de maig.

Els punts que considerarem més interessants són:

- **S'adjudica** de forma definitiva, mitjançant subhasta pública, la parcel·la propietat de l'Ajuntament, situada al c/ Mossèn Ramon Mariné, 6 (Urb. Can Joanet) per un valor de 130.000,00€. A la subhasta hi han concorregut dos licitadors. Els adjudicataris i nous propietaris són els Srs. Angel Escudé i Mª Rosa Jas.
- **S'adjudiquen** definitivament les obres d'urbanització de Les Esplanes a l'empresa Formigons Sant Celoni, S.L. per un import de 436.935,25€. La direcció facultativa anirà a càrrec del Arquitecte Municipal. Si no es torcen les intencions, les obres començaran la segona quinzena de setembre d'enguany. Es realitzaran obres de pavimentació de carrers, enllumenat públic i clavegueram.
- **S'aprova** delegar les competències al Consell Comarcal per la prestació del servei públic comarcal pel que fa al Centre d'Acollida d'Animals Domèstics de Companyia, (habitualment anomenada gossera). Aquest centre s'ha construït a Granollers i donarà servei a la majoria dels municipis de la Comarca del Vallés Oriental. Comunicarem oportunament la seva posada en servei així com l'aprovació de noves ordenances fiscals municipals específiques per aquest

fet i que afectaran de manera important a tots els propietaris d'animals domèstics. Aprofitem per recordar l'obligatorietat de tenir censats tots aquests animals.

- **Aprovació del Conveni** de Vigilància Complementària d'Incendis Forestals 2004. Com es veu fent els darrers anys s'ha signat aquest conveni de col·laboració

entre l'Ajuntament , l'A.D.F. Montseny Migjorn i la Diputació de Barcelona, per incrementar la vigilància del nostre territori davant possibles focs durant els mesos d'estiu.

- **Acceptació de la subvenció** de la Generalitat a través del P.U.O.S.C, per l'Ampliació del primer pis del Casal Municipal. Durant el mes de juliol és duran a terme les obres d'aquesta actuació.
- **Acceptació de la subvenció** de la Generalitat per la Construcció de Vestuaris, Serveis i Vallat de la Pista Poliesportiva.
- **S'han sol·licitat subvencions** a la Diputació de Barcelona (Xarxa de Municipis) per obres a realitzar els propers 4 anys i per aquest ordre de prioritat: 1-Conducció d'aigua de Sant Celoni a Campins. 2- Arranjament de la Dreuera de Sant Celoni, en el tram comprés entre el Descàrrec i l'inici del paviment asfàltic de l'Urbanització de Can Joanet. 3- Arranjament del Camí de Can Bruguera, des de la Dreuera de Sant Celoni fins enllaçar amb el Camí de Sant Guillem.

Eleccions al Congrés dels Diputats 2004.

Resultats de les eleccions celebrades el 14 de març a Campins.

		2004	2000
Electors censats		254	231
Electors que han votat		218	152
Convergència i Unió	CIU	83	93
Esquerra Republicana de Cat.	ERC	46	16
Partit dels Socialistes	PSC-PSOE	37	18
Iniciativa per Cat.-Esquerra U.Alternativa	ICV-EUiA	36	0
Partit Popular	PP	5	8
Iniciativa per Cat. - Verds	ICV-EUiA	0	12
Esquerra Unida i Alternativa	EUiA	0	2
Els Verds - Grup Verd	EV-GV	0	2
Els Verds - Alternativa Ecologista	EV-AE	6	0
Vots en Blanc		5	1

Avanç de les activitats culturals d'aquest proper estiu.

- De l'1 al 30 de juliol. Casal d'Estiu. De 9 del matí a 1 del migdia.
- 24 de juliol. Concert a l'Església de Campins. 2 Suites de violoncel de Johann Sebastian Bach a càrrec de Françoise Jacottete.
- 7 d'agost. Cinema a la Plaça.
- 21 d'agost. Sopar Popular. Actuació del Mag Magoo *.
- 27, 28 i 29 d'agost. Festa Major
- 18 de setembre. Festa de la Gent Gran. Actuació de l'Esbart Montgrí *.

***Actuacions incloses en el programa de Viu el Parc de la Diputació de Barcelona.**

L'aigua.

Tot i que hem tingut un any una mica plujós i no es preveu massa problemes en el subministrament de l'aigua de la xarxa pública, hem de recordar que és un bé escàs i no n'hem de fer un mal ús. Us demanen un consum racional per aquesta temporada d'estiu.

L'any vinent tindrem enllestida la canalització que ens permetrà pujar aigua de Sant Celoni en cas de necessitat.

La Font de Montserrat.

Si s'han acomplert les previsions, el nou Parc de la Font de Montserrat, serà una realitat a l'hora de llegir aquesta informació, doncs s'haurà aprofitat la presentació d'aquesta revista per inaugurar-lo.

En primer lloc hem d'agrair a la família Cortada i als seus hereus, la cessió gratuïta a l'Ajuntament que han fet d'aquests terrenys.

A La Font si ha portat a terme una actuació, subvencionada en part per la Diputació de Barcelona dintre del programa "Xarxa de Municipis", que es concreta en la protecció de zones perilloses mitjançant baranes de fusta i en l'instal·lació de punts de llum fixes i un quadre elèctric de connexions. També es restaura la imatge de la Verge de Montserrat, obra que s'ha encarregat a la casa JORCA de Sant Celoni.

Dintre el projecte també estava la restitució del pont de fusta. De moment s'ha retirat el que hi havia donat el seu mal estat de conservació i estem pendents de trobar una solució a l'accés al pont des de el sector de Les Albes doncs els

esllavissaments que hi ha hagut a la zona a causa de les pluges d'aquest any han malmès de forma important el corriol per on s'hi accedia. Les obres les ha portat a terme la Fundació Acció Baix Montseny.

Fundació Acció Baix Montseny.

Aquesta Fundació va constituir-se fa 4 anys, a Sant Celoni, amb la finalitat principal de donar una oportunitat d'integració al col·lectiu de persones amb disminucions físiques i/o psíquiques. En aquests moments hi ha 14 treballadors a la Fundació que reuneixen les condicions per acollir-se a aquest programa d'ajut.

La Fundació ve avalada per vuit Patrons que son els vuit Ajuntaments que formem la comarca natural del Baix Montseny. Una de les nostres

obligacions, com a Patrons, és donar feina a la Fundació. En el cas de Campins, ja fa temps que treballen per nosaltres i aquest any hem signat un contracte per a 4 anys, pel manteniment i conservació dels espais públics verds del nostre municipi, a més de feines puntuals que puguin sorgir, com ha estat, per exemple, l'arranjament del Parc de la Font de Montserrat.

Acció 8, nom comercial de la Fundació, es dedica principalment a la jardineria, a la neteja forestal i a la pintura. I no tan sols els donem feina els Ajuntaments, varies empreses i particulars ja utilitzen els seus serveis. Si voleu posar-vos-hi en contacte, us donem el seu telèfon: 938672138.

L'Escola l'Alzinar.

Segons l'informació facilitada pel Departament d'Ensenyament de la Generalitat, abans de finalitzar l'any, ha de començar a construir-se la nova escola a Campins. Ens corre pressa. Pel curs 2004-2005 hi ha més de 40 alumnes inscrits. Si voleu veure el projecte d'aquest nou edifici podeu passar per l'Ajuntament.

La depuradora.

També tenim a l'Ajuntament, a la vostra disposició, el projecte de la nova depuradora que l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) construirà en el mateix indret on ara la tenim. A partir de la posada en marxa d'aquesta nova depuradora, serà la Generalitat qui es farà càrrec del seu manteniment i control.

Recollida de trastos.

La recollida de trastos vells i andròmines es farà a partir d'ara cada tercer dimecres de mes. Si us plau, procureu deixar-los als llocs habituals el dia abans i no el dia després del tercer dimecres. La imatge de Campins ens ho agrairà.

Ajuntament de Campins

Treballs EXPOSATS PELS alumnes de l'escola

L'ESCOLA

La Setmana de la Pau i la Solidaritat

La primera setmana de maig, ja és tradició, a l'escola de Campins és la Setmana de la Pau i la Solidaritat.

No hi ha mates (Bééé!).
No hi ha llengua (més bééé!).
Ni naturals ni socials ni castellà... (el ramat ja és eixordador).

Es fan jocs de rol que simulen el funcionament del mercat (la llei de l'oferta i la demanda), el món empresarial (a un alumne li toca el paper d'empresari explotador i a una altra el de gerent d'una cooperativa).

Tots els alumnes de Primària, per entendre millor la globalització, completen un mapamundi amb la història d'un pantaló texà (el cotó es cultiva a Benín i al Pakistan; el llautó per a la cremallera, els botons i els reblons es fabriquen a

Alemanya amb coure procedent de les mines d'Austràlia i de Namíbia; la cinta de polièster de la cremallera es fabrica a França; el fil a Irlanda del Nord i es tenyeix a Espanya; les peces es reuneixen i les cusen unes dones a Tunísia...).

Un altre "divertit" joc mostra i demostra com aquell que té el poder, és a dir qui mana, guanya.

I les activitats educatives culminen amb la parada de productes del Comerç Just i la rifa de pintures i dibuixos a l'aplec de Sant Guillem. Tota la recaptació, que enguany ha estat de 625 €, es lliura íntegrament a Intermón Oxfam.

I aquest any, aprofitant la conjuntura, la setmana s'allarga al dilluns, 10 de maig, amb la visita de tota l'escola al Forum de Barcelona (Bééé!).

El mestre

SANT GUILLEM 2004

Com cada any, el segon diumenge de maig, varem celebrar la festa de St. Guillem.

També, com cada any, es va celebrar una missa solemne a l'ermita del Sant, seguida d'una ballada de sardanes i del tradicional repartiment de coca i mel entre el públic assistent.

Abans però, i com a primer acte de la festa, es va fer una excursió per conèixer el veí més gegantí de Campins: el Pi Gros de Villena. Al final de l'excursió i abans de la missa, es van

poder recobrar forces amb un bon esmorçar de botifarra amb pa i tomàquet.

Aquest any durant tota la festa ens van acompanyar la Colla de Geganters de Sant Celoni, que van deleitar-nos amb les ballades del Gegant i la Geganta acompanyades de la gresca que els caracteritza.

Les parades muntades al costat de l'ermita, oferien llibres, oli del país, productes de comerç just i peces de roba per tot aquell que volia endurse'n un record de la festa.

LLIBRETA DE CAMP

BORRATXA (*Borago officinalis* L.)

La borratxa és una herba d'un parell de pams d'alçada, coberta de pèls blancs i punxents, amb fulles basals lanceolades i del mig de les quals en surt la tija florífera. Les flors, que són grosses i de col·loracions que varien entre el blau, el lila i més rarament el blanc, són de forma estrellada.

Aquesta planta, que floreix molt aviat a la primavera, predomina a les vores de camins, camps i hortes.

Les fulles es poden consumir, quan són tendres, com a verdura. Les flors tenen propietats sudoríferes i es diu que les fulles provoquen l'orina.

LLETSÓ (*Sonchus oleraceus* L.)

Es tracta d'una planta estival que pot arribar al metre d'alçada. Les seves fulles són verdes i llunts amb dents punxents. Les flors, de color groc, porten vilans que són arrossegats fàcilment pel vent, afavorint la dispersió de les llavors. Floreix des de l'estiu fins a la tardor.

La podem veure en qualsevol tipus de sòl, sobretot als llimosos, sorrencs, pedregosos, poc secs i nitrogenats i, principalment, en camps de cultiu i hortes.

La seva aplicació en medicina popular ens és desconeguda, però encara avui, la gent de pagès la cull per fer-ne menjar per a conills.

FUMÀRIA (*Fumaria capreolata* L.)

Aquesta és una planta anual, enfiladissa i de tija angulosa i flexible. Les flors apareixen agrupades en ramells i són blanques o de color crema, amb les puntes tacades de color porpra fosc. Pot florir des del final de l'hivern fins a la primavera

Tot i que es pot dir que és pròpia dels camps de cereals, sovint la veiem arreu, en murs, en terrenys erms i vores de camps i hortes.

Hi ha una altra fumària (*Fumaria officinalis* L.) que sovint conviu amb aquesta en molts indrets, però té les flors més petites i de color rosat fosc o vinoses.

Mª Àngels Catarineu Costa
Filla d'en Francisco i la Roseta.
Edat: 69 anys.
Professió: Mestressa de casa.

La història es pot escriure de moltes maneres. N'hi ha que revisen els documents oblidats i plens de pols de les llibreries i d'altres, senzillament fan memòria. Per als qui no hi érem, no ens queda altre remei que creure en aquells que hi van ser. Des de La Mostela ens hem decidit a parlar amb la gent més experimentada de la vila perquè ens expliquin de viva veu què és el que recorden de quan eren més joves. És la nostra forma de conèixer la història de Campins. Aquest camí de descoberta el comencem de la mà de Mª Àngels Catarineu Costa, filla de Campins, que ha compartit amb nosaltres algunes de les coses més significatives de la història de la festa de Sant Guillem.

BALL DE MATÍ, DE TARDA I SARAU

La recordo ja de molt petita, perquè és la festa que sempre hi ha hagut a Campins com a segona festa, després de la Festa Major. No és d'estranyar que la Mª Àngels es remunti a quan era ben menuda, perquè la festa de Sant Guillem va començar fa molt anys arran dels mercats de bestiar que es feien al peu de l'ermita que data de principis del segle XVI. Al matí es feia l'ofici, amb la famosa orquestra, perquè abans tot era a base de l'himne nacional. Es feia ball a la tarda i si no es podia fer allà es feia al poble, on teníem una sala. L'orquestra també tocava la missa. A fora s'organitzava un ball que abans era més popular, però que el jovent d'ara, això de ballar agafats ja no ho fa. A la tarda teníem sardanes i després es continuava el ball. A la nit hi havia el sarau, es feia a la sala on ara hi ha el casal. Al matí només cinc balls, a la tarda només vuit i a la nit, catorze o quinze.

"M'agrada més la festa de Sant Guillem tal i com la fem ara"

BEN MUDATS I AMB FANG ALS PEUS

Avui en dia pugem a Sant Guillem amb texans, espadenyes o roba ben còmode. Sabem que ens asseurem a terra, ballarem alguna sardana i potser haurem de córrer amb alguna que altra criatura. Però abans, un dia de festa s'acompanyava amb una forma de vestir, i a ballar, és clar, s'hi ha d'anar ben arreglat, tant si fa bon temps com si cau una tempesta. Oi que sí Mª Àngels? **I tant! S'hi anava ben mudat, ara no s'hi va mudat! A més, anys enrera, a pagès anar mudat era molt important, era com en una Festa Major. Això sí, jo recordo Sant Guillem sempre pendents de la pluja. Si havia plogut el dia abans acabàvem amb les sabates ben plenes de fang. Ara s'hi pot arribar amb el cotxe, però abans només hi havia el camí de la creu.** La Mª Àngels també recorda que era una festa molt més marcada per una devoció religiosa del que pot ser ara. Abans hi havia el Rosari a la tarda i el mes de Maria, que per al jovent era llarguíssim! Ara és molt diferent, anem a missa només els que hi anem sempre. Però no es pot oblidar que la festa de Sant Guillem és deguda a l'església, si no hi hagués l'ermita de Sant Guillem, no hi hauria festa. Els temps han canviat i la Mª Àngels n'és molt conscient. Però també hi ha coses que s'han recuperat, fins i tot algunes que ni tan sols la Mª Àngels va veure. **A la masoveria, molts anys enrera, jo no ho vaig viure, es menjava molta mel per aquesta festa. A la casa nova, la de sota, allà feien mel i per això es va recuperar la tradició de donar-la una altra vegada a la festa de Sant Guillem, com es va fer aquest any.**

ANYS DIFÍCILS PER A SANT GUILLEM

Aquesta festa, però, no ha estat sempre dolça com la mel que ens van oferir a l'últim aplec. La recordo de tota la vida, deixant de banda una temporada que es va tallar per un mossèn que no li venia bé de fer-ho, va ser l'època de mossèn Emili. La història de Sant Guillem està marcada pels mossens que han anat passant pel poble de Campins. El primer que recorda la Mª Àngels és mossèn Ramon Mariner, després de la guerra, que s'hi va estar uns deu o dotze anys. Després va arribar mossèn Emili Lleuger i amb ell es va parar la festa durant dos o tres anys. Quan va venir mossèn Xavier Segura ho va muntar... bé, el poble li va fer arrencar i després ell s'hi va engrescar. El primer any va ser preciós, amb una rifa d'òques i tot! Va ser com una inauguració. Però l'empenta d'aquell primer any, tal i com ens explica la Mª Àngels, no duraria molt. **S'anava dient: l'any que ve farem més coses, l'església serà més bonica, mirarem de posar llum... i l'any següent tornava a ser el mateix, la capella vella, s'havia mig llogat a gent, sí, però cada any anava més per terra.** Això deuria durar catorze o vint anys. Gairebé dues dècades durant les quals la festa de Sant Guillem cada cop es tornava més dèbil i, fins i tot, més trista.

REVIFAR LA FESTA I EL POBLE

S'estava perdent la masoveria, l'ermita estava fatal, i aquest noi, el Toni, ho va revifar. El Toni era un frare d'Arenys que va ser destinat a Campins a través del capellà de Mosqueroles i, pel que explica la Mª Àngels, va saber connectar molt bé amb els seus habitants. **Aquest noi va arrencar el poble: era jove, va enganxar amb la gent, els vells i els joves. Es va començar a dir que Sant Guillem s'havia de refer i va formar l'Associació d'Amics de Sant Guillem. La gent s'hi va afeccionar molt i va ser llavors quan es va posar el masover, el Joan, que ens ho porta molt bé, té l'ermita neta i manté tots els voltants ben arreglats. Entre ell i la parròquia es va fer la teulada nova, es va arreglar l'ermita... i en gran part gràcies al Toni. Fins i tot va aconseguir el rellotge del campanar de Campins! Tot un personatge que va fer possible la participació del poble i, en certa manera, una nova il·lusió per aquesta festa tan especial. El Toni és un noi molt humà i molt humil. Ell veia a tothom igual, tractava a tothom igual. Per a la Mª Àngels, la igualtat és una cosa que ens manca molt i que, a més a més, li preocupa. A mi em fa malícia que a la humanitat hi hagi tanta diferència. Per l'església tots som iguals, però no som tots iguals: els rics van aquí i els pobres allà. I això fa molta pena. I ell no és així, pel Toni tothom és igual. Fins fa tres anys el Toni formava part de la parròquia i semblava que tot anava sobre rodes: el poble estava content i la festa de Sant Guillem tornava a lluir com segurament ho havia fet en els seus millors temps. Però no sempre caminem tots al mateix ritme i el Toni va descobrir una nova forma de fer el camí: va penjar els hàbits i va començar una nova vida fora del nostre poble.**

A LA RECERCA DEL TEMPS PERDUT

Cal tirar endavant. Aquesta és la consigna que desprenen les paraules de la Mª Àngels quan ens parla de remuntar la festa. **Ara esperem que es torni a muntar l'Associació d'Amics de Sant Guillem, juntament amb la parròquia, i que es torni a tirar endavant. Si l'Associació no funcionés ho podríem**

"Aquesta festa, però, no ha estat sempre dolça com la mel que ens van oferir a l'últim aplec"

Ara hem de ser tots una mica els que ens posem de forma voluntària a refer la festa de Sant Guillem

anar conservant... Però les coses no surten del no res: és necessari que tot el poble s'hi impliqui i posi el seu granet de sorra. Ara es farà una crida per tornar a motivar a la gent, perquè es torni a pagar la quota de soci, que és simbòlica, i perquè les coses que es vulguin fer se'n parli entre tots. S'han de tornar a fer reunions i que Sant Guillem torni a estar viu fent el que sigui, castanyades, botifarrades... Perquè Sant Guillem hi és tot l'any i potser s'hi podrien fer més activitats, però s'ha d'anar pas a pas. El més important és que tots ens hi aboquem una mica. El primer serà reorganitzar una Associació que des de la seva fundació ha estat presidida per Ramon Serrà. Al tancament d'aquesta revista encara no sabem la resolució de la convocatòria que es va fer per al 19 de juny. Esperem haver pogut incloure un full adjunt i que tothom s'animi amb les noves propostes de l'Associació. Encara hi ha moltes coses per fer a Sant Guillem i, a part de la festa, cal anar reformant l'ermita perquè cada cop estigui millor. Quan jo era jove, hi havia dues persones del poble que sortien voluntàries, cada any diferents, que tenien cura de la festa i buscaven els músics i s'encarregaven d'organitzar-ho tot. Sempre hi havia més gent que els ajudava, és clar. Ara hem de ser tots una mica els que ens posem de forma voluntària a refer la festa de Sant Guillem. L'Ajuntament paga la coca i les sardanes, però calen més mans per fer de la festa i de l'ermita de Sant Guillem un acte i un lloc d'interès amb cara i ulls i, sobretot, que animi a la gent a venir. La Mª Àngels té molt clar que les mans hi són, el que fa falta és motivar-les. A Campins hi ha molta més gent dels que érem abans. Forasters, si vols, en el millor sentit de la paraula, però no vénen. A la Festa Major ve més gent, però a la de Sant Guillem no vénen. O si vénen no s'impliquen i cal organitzar-ho. Hi ha d'haver algú que vagi davant, és clar, el president de l'Associació o qui sigui, però també fa falta un gruix de gent que ho recolzi.

Qui sap amb clarivident certesa les hores que ha desapropi-
tat
i llançat després a la fosa comuna dels temps.
Qui en sap res del perquè,
d'aquestes hores nascudes, i desaparegudes d'incògnit
en la penombra de l'inconscient?. Potser són,
petites treves acordades en el "sínode de l'univers", per
alliberar a l'existència d'una bogeria col·lectiva
davant el tètric guió encarnar?.

Tant se val!

"Molt ha estat fet per pensar i
poc per entendre".

Orfes de sentit aparent - les hores perdudes -
deambulen somnàmbules sense rostre personal,
despullades pel sol, s'esfumen, i
retornen a la vesprada a justificar-se davant els ulls del
cor.

On reposeu engrunes esmicolades
d'aquelles joves estones pensades per a no pensar,
que em portaven a conviure amb la lluna, i
naixien sense voler saber res de la mort?.

Digueu!
i vindré tot seguit al vostre encontre disfressat de
les maneres d'avui, per si la veritat és, dels que diuen.

"El que va ser ja no existeix" o
si no és ací,
sargir amb fil de seda amb puntades d'or el record de les
vostres meravelloses estones, i
impreganr-les amb fe al meu cor, perquè reanimin les
defallides hores d'ara, i les distreguin de l'incert trasmu-
dament.

Des del 1988 registro les observacions meteorològiques a Campins. El fred, el calor, el vent, la pluja, sobre tot la pluja, condicionen el paisatge, la natura, la vida.

La memòria és fràgil i selectiva, per tant millor és prendre notes i comparar nombres.

Aquest hivern ha estat llarg, però no gaire fred. La temperatura mínima ha estat de sis graus negatius, el 13 de gener. La primavera, per ara, magnífica, amarada d'aigua (des de l'u de gener al 15 de maig portem recollits 512,5 litres per metre quadrat). Amb les prediccions per a l'estiu no goso dir ni ase ni bèstia (el nostre és un clima mediterrani).

Ja sé que és més fàcil mostrar el passat que pronosticar el futur, però, per a qui pugui interessar, aquí teniu el resum de les dades de l'any passat.

Meteorologia de Campins

2.003

	mínima	màxima	t. mitja	precip.	dies de pluja	dies de vent
Gener	0.5	12	6.25	29	5	6
Febrer	1	10.5	5.75	148	10	2
Març	4	17.5	10.75	53	5	1
Abril	6	19	12.5	44	8	9
Maig	10.5	23.5	17	67	9	1
Juny	19.5	33	26.25	7.5	2	1
Juliol	20.5	33	26.75	11.5	5	0
Agost	22	34	28	37	3	1
Setembre	15	23.5	19.25	146.5	10	2
Octubre	10	16.5	13.25	237	14	7
Novembre	8	14.5	11.25	67	10	2
Desembre	4.5	10.5	7.5	99.5	12	2
Suma	121.5	247.5	184.5	947	93	34

Temperatures mitjanes de l'any:

màxima: **20,6**

mínima: **10,1**

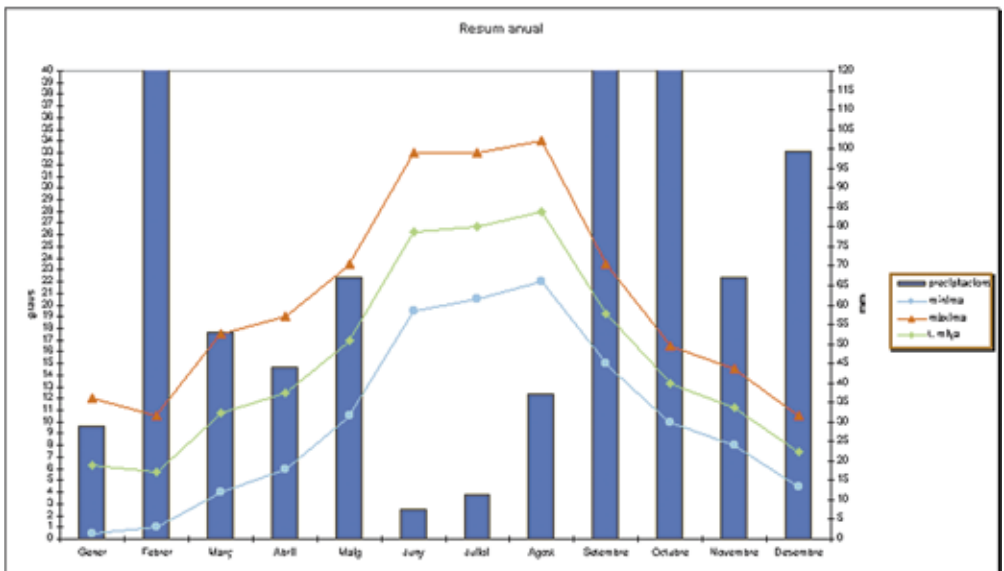
mitja: **15,4**

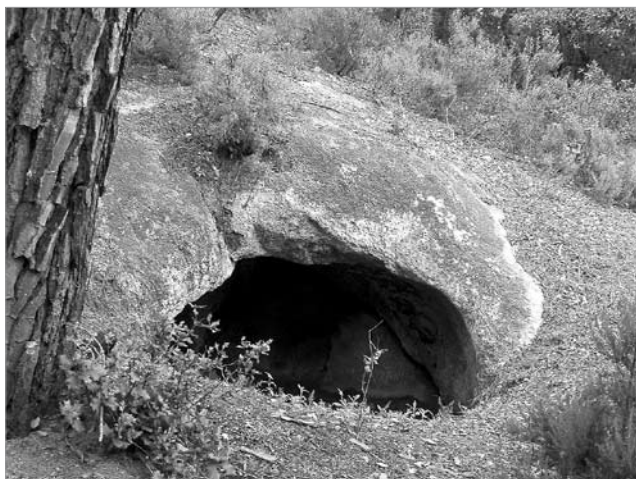
Precipitacions:

93 dies, 947 mm

Meteors:

Neu 3 dies i estiu extremadament calorós

La cova de Sant Guillem

El Montseny és pobre en coves, perquè les roques dominants són la pissarra i el granit. Per aquest motiu, les poques cavitats existents —més aviat covotes— es troben a ponent, a la conca del Congost, on abunden les roques calcàries, més propenses a fenòmens espeleològics.

La cova de Sant Guillem, com ja haureu sospitat, no és una cova, amb el regla-

ment a la mà; és més aviat un forat, un forat excavat en una bola de granit. Aquest roc rodó està mig descolgat de terra, com el cul d'un nap. És com un enorme cocou que caplleua entre la virosta. La part superior presenta un trauc que comunica amb l'interior. Recorda un crani trepanat. Potser la presència casual d'aquesta via d'entrada d'aigua d'escolament facilità que a còpia d'anys s'hi produís un procés de dissolució de la roca. Probablement, algun campinenc desvagat, encuriósit per aquella curiositat local, forçés el procés geològic —sempre tan lent— a cops de magall.

La tradició diu que dins d'aquest florúncol rocós es trobà la imatge de Sant Guillem: és possible. A mi, però, em sembla més probable que fou l'amagatall nocturn d'algun desertor de la Guerra; i és que amb quatre branques aplicades a l'entrada, la cova de Sant Guillem seria impossible de trobar.

Com que avui ja tothom té GPS —fins i tot els boletaires el porten per localitzar les reigeres—, us donaré les coordenades de la cova, per si un diumenge cap al tard voleu anar-hi: **x = 045625, y = 461885**.

La cova de Sant Guillem és poc visitada, però el camí per a arribar-hi no és gens enrevessat. Als que coneixeu Campins, només cal que us digui que podeu aparcar el cotxe al trencall de Can Tomàs, tot baixant per la dreuera de Sant Celoni. Si no coneixeu gaire el terme, fareu bé en seguir aquestes indicacions.

Foto 1. Situeu-vos a la cruïlla de les carreteres de Santa Fe i Gualba, damunt Campins, i tireu amunt en direcció al poble veí. Aquest tros de carretera és conegut pel Passeig de les Tres Germanes, nom que fou posat pel mecenes Rafel Patxot, en memòria de les seves filles.

Foto 2. Al capdamunt del Passeig arribareu a una altra cruïlla. Aquest indret, antigament era conegut com el Descàrrec, perquè els bosquerols i pagesos de la muntanya baixaven fins aquí les seves mercaderies, per tal que els carros se les enduguessin cap a Sant Celoni. Tombeu a la dreta i continueu en direcció a aquest poble.

3

Foto 3. Tot seguit passareu ran de Can Collell, que, casualitat o no, està bastida en un ampli coll de la serra. La casa —una de més modesta, és clar— ja existia al segle XIV, però ara és més coneguda per Can Pitarra, perquè el cèlebre dramaturg la va comprar i va viure-hi uns anys. Si la història de la masia, la poguessim visualitzar resumida en una setmana, veuríem arribar-hi en Serafí el diumenge a migdia i marxar-ne —cap a una altra vida— havent dinat. Per tant, no és just que oblidem el veritable nom d'una de les cases més antigues de Campins.

4

Foto 4. Cal fer atenció i seguir la pista principal, que porta a Sant Celoni. A la dreta, deixeu, doncs, un ramal que porta a Can Guilla i a Can Bruguera, tot carenejant per la serra.

5

Foto 5. Arribem a una nova cruïlla. A la dreta, un camí herbat puja a Can Bruguera. A l'esquerra, un carrer asfaltat mena a la urbanització de Can Joanet. Al davant se'ns desplega un ampli llogarret tapissat de camps de conreu encara ben menats. A llevant d'aquesta llogarada s'obre el fondal de la capçalera del torrent de Ferriol, i a ponent, el del torrent de les Bruixes. Aquestes depressions suaus, arrecerades, s'anomenen comes, paraula que ja no usa ningú. Per això, antigament aquest paratge era anomenat les Escomes.

6

Foto 6. Al capdavant d'un baixador molt dret, apareix inesperadament el trencall de Can Tomàs. Com a referència, som quasi a tocar la finca de Can Filo-sot, on hi havia viscut un home rabassut i atropellat conegut per en Mico, pel seu aspecte simiesc. Aquí heu d'abandonar definitivament el camí de Sant Celoni, girar a la dreta, cap a Can Tomàs i aparcar el cotxe al cap d'una cinquantena de metres, en trobar dos camins consecutius i embardissats que trenquen a la dreta.

7

Foto 7. Seguiu el camí que es troba primer. Hi ha un rètol de fusta, anònim, que indica la direcció correcta. Un minut més enllà se'n desprèn un corriollet força evident que puja suau fins a la cova, on arribareu al cap d'unes centenes de passes.

MUSSOL MUNTANT A CAVALL

Escultura de 180x110 cm.

Autor: J.Mª Tohá